

DİFÜZYON DENKLEMİ VE ÇEVRE KİRLİLİĞİNİN BAZI PROBLEMLERİ

Prof. Dr. Ramiz R. RAFATOV

Kırgızistan Türkiye Manas Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Bişkek/KIRGIZİSTAN

Doç. Dr. Vedat ASİL

Fırat Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi, Matematik Bölümü-Elazığ/TÜRKİYE

Dr. Mustafa AYDOĞDU

Fırat Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi, Matematik Bölümü-Elazığ/TÜRKİYE

GİRİŞ

Kabul edelim ki G bölgesi \mathfrak{R}^3 e aittir ve $M(x,y,z) \in G$ değişken noktadır. $\vec{\mathcal{G}} = (\mathcal{G}_1, \mathcal{G}_2, \mathcal{G}_3)$ birim hız vektörüdür. $\vec{\mathcal{G}} \in \Omega$ (burada Ω -birim küredir). $\psi(M, \vec{\mathcal{G}}, t)$ t-anında M noktasında bulunan $\vec{\mathcal{G}}$ hızına sahip aerosollerin yoğunluğu olsun. Yine kabul edelim ki, G çevresinin M_0 noktasında Q_1 kuvvete sahip aerosol kaynakları mevcuttur. Difüzyon katsayısını D ile gösterelim. T_0 -aerosol parçacıklarının yaşam süresi olsun. $M \in G$ noktasında bulunan ve $\vec{\mathcal{G}}_1 \in \Omega$ hızına sahip aerosol parçacıklarının bu noktada çarpışma neticesinde $\vec{\mathcal{G}} \in \Omega$ hızına sahip olması ihtimali $W(M, \vec{\mathcal{G}}, \vec{\mathcal{G}}_1)$ olsun. O zaman G çevresinde aerosol parçacıklarının dağılımını belirten $\psi(M, \vec{\mathcal{G}}, t)$ yoğunluğu [1, 2],

$$\begin{aligned} \frac{\partial \psi(M, \vec{\mathcal{G}}, t)}{\partial t} = & \operatorname{div}(D \operatorname{grad} \psi) - \frac{1}{T_0} \psi(M, \vec{\mathcal{G}}, t) + Q_1 \delta(M - M_0) + \\ & + \frac{1}{T_0} \int_{\Omega} W(M_1, \vec{\mathcal{G}}, \vec{\mathcal{G}}_1) \psi(M, \vec{\mathcal{G}}_1, t) d\mathcal{G}_1 \end{aligned} \quad (1.1)$$

difüzyon denklemi ile tanımlanabilir. Burada $\delta(M - M_0)$ -Dirac fonksiyonudur.

Belirli bir zaman sürecinden sonra çevrede M_0 noktasındaki aerosol kaynakları nedeniyle meydana gelen kirlenme (1.1) e karşılık zamandan bağımsız,

$$\begin{aligned} \operatorname{div}(D\operatorname{grad}\psi) - \frac{1}{T_0}\psi(M, \bar{\mathcal{G}}) + Q_1\delta(M - M_0) \\ + \frac{1}{T_0} \int_{\Omega} W(M, \bar{\mathcal{G}}, \bar{\mathcal{G}}_1)\psi(M, \bar{\mathcal{G}}_1)d\mathcal{G}_1 = 0 \end{aligned} \quad (1.2)$$

integro-diferansiyel denklemi ile tanımlanabilir.

Eğer Ω birim küresi elemanı $\bar{\mathcal{G}} = (\mathcal{G}_1, \mathcal{G}_2, \mathcal{G}_3)$ birim vektörünü küresel koordinatlar ile değiştirirsek;

$$\mathcal{G}_1 = \sin\theta\cos\eta, \quad \mathcal{G}_2 = \sin\theta\sin\eta, \quad \mathcal{G}_3 = \cos\theta \quad (1.3)$$

ve $W(M, \bar{\mathcal{G}}, \bar{\mathcal{G}}_1) / T_0 = \lambda_1 / 4\pi$ kabul edersek (1.2) denklemi aşağıdaki

$$\begin{aligned} \operatorname{div}(D\operatorname{grad}\psi) - \frac{1}{T_0}\psi(M, \eta, \theta) + Q_1\delta(M - M_0) + \\ \frac{\lambda_1}{4\pi} \int_0^{2\pi} d\eta_1 \int_0^{\pi} \psi(M, \eta, \theta_1) \sin\theta_1 d\theta_1 = 0 \end{aligned} \quad (1.4)$$

zamandan bağımsız denkleme dönüşür.

1. Difüzyon katsayısı D sabit halinde difüzyon denkleminin çözümü:

Hesaplamaları kolaylaştırmak için kabul edelim ki ,G çevresinde difüzyon hareketleri x, y, η den bağımsızdır ve $z \in (-\infty, +\infty)$, $\cos\theta = \mu \in [-1, +1]$, D sabittir. Bunları göz önünde tutarsak ve z nin yerine x i koyarsak (1.4) aşağıdaki denkleme dönüşür:

$$\sigma\psi(x, \mu) = \frac{\partial^2\psi(x, \mu)}{\partial x^2} + \frac{\lambda}{2} \int_{-1}^1 \psi(x, \mathcal{G})d\mathcal{G} + Q\delta(x - x_0) \quad (1.5)$$

Burada $\sigma = \frac{1}{T_0 D}$, $\lambda = \frac{\lambda_1}{D}$, $Q = \frac{Q_1}{D}$ dir. (1.5) de $x = x_0$ noktasında integral

alınırsa,

$$\sigma \int_{x_0 - \frac{\varepsilon}{2}}^{x_0 + \frac{\varepsilon}{2}} \psi dx = \frac{\partial\psi}{\partial x} \Big|_{x_0 + \frac{\varepsilon}{2}} - \frac{\partial\psi}{\partial x} \Big|_{x_0 - \frac{\varepsilon}{2}} + \frac{\lambda}{2} \int_{-1}^1 \int_{x_0 - \frac{\varepsilon}{2}}^{x_0 + \frac{\varepsilon}{2}} \psi(x, \mathcal{G}) dx d\mathcal{G} + Q$$

elde edilir. Şimdi $\varepsilon \rightarrow 0$ için limit alınırsa,

$$\frac{\partial \psi}{\partial x} \Big|_{x_0^+} - \frac{\partial \psi}{\partial x} \Big|_{x_0^-} + Q = 0 \quad (1.6)$$

bulunur. Bu nedenle şimdi bizim iki bölgemiz $-\infty < x \leq x_0$ ve $x_0 \leq x < +\infty$ dir. Bu bölgelerde bulunan iki çözümümüz ψ_- ve ψ_+ ve bunlara karşılık iki problemimiz olur.

$$\frac{\partial^2 \psi_{\pm}}{\partial x^2} - \sigma \psi_{\pm} + \frac{\lambda}{2} \int_{-1}^1 \psi_{\pm}(x, \vartheta) d\vartheta = 0 \quad (1.7)$$

$$\psi_+ = 0, \quad x \rightarrow \infty \quad \text{ise} \quad \psi_- = 0, \quad x \rightarrow -\infty \quad \text{ise} \quad (1.8)$$

Bu iki çözümü birbirine bağlamak için (1.6) dan

$$\frac{\partial \psi_+}{\partial x} - \frac{\partial \psi_-}{\partial x} + Q = 0 \quad (1.9)$$

$x = x_0$ noktasında şartını sağlarız. Çözümün $(-\infty, +\infty)$ bölgesinin her noktasında süreklilik şartı şu şekildedir:

$$\psi_+ = \psi_-, \quad x = x_0 \quad \text{noktasında} \quad (1.10)$$

(1.7) deki $\psi_{\pm}(x, \mu)$ yü aşağıdaki şekilde arayalım:

$$\psi(x, \mu) = \varphi_{\alpha}(\mu) e^{-\alpha x} \quad (1.11)$$

Eğer (1.11) ifadesini (1.7) de yerine yazarsak,

$$(\alpha^2 - \sigma) \varphi_{\alpha}(\mu) + \frac{\lambda}{2} \int_{-1}^1 \varphi_{\alpha}(\vartheta) d\vartheta = 0 \quad (1.12)$$

elde ederiz. Bilinmeyen $\varphi_{\alpha}(\mu)$ fonksiyonuna,

$$\int_{-1}^1 \varphi_{\alpha}(\mu) d\mu = 1 \quad (1.13)$$

norm bağlama şartını yazalım. O zaman (1.12) den $\alpha^2 \neq \sigma$ için

$$\varphi_{\alpha}(\mu) = \frac{\lambda}{2(\sigma - \alpha^2)} \quad (1.14)$$

yi alırız. (1.14) ifadesini (1.13) de ki yerine yazarsak,

$$\alpha_{1,2} = \pm \sqrt{\sigma - \lambda} \quad (1.15)$$

yı elde ederiz. Burada kabul edilmiştir ki $\sigma > \lambda$ dır. Yani $\alpha_{1,2} \in \Re$ dir. Şimdi (1.7) integro-diferansiyel denkleminin çözümleri şu şekilde yazılabilir:

$$\psi_+(x, \mu) = C_1 \varphi_{\alpha_1}(\mu) e^{-\alpha_1(x-x_0)}; \psi_-(x, \mu) = C_2 \varphi_{\alpha_2}(\mu) e^{-\alpha_2(x-x_0)} \quad (1.16)$$

Burada C_1 ve C_2 keyfi sabitlerdir. Eğer (1.16) yı (1.9) da yerine yazarsak,

$$C_1 \varphi_{\alpha_1}(\mu) (-\sqrt{\sigma - \lambda}) - C_2 \varphi_{\alpha_2}(\mu) \sqrt{\sigma - \lambda} + Q = 0 \quad (1.17)$$

elde ederiz. Eğer (1.16) ifadesini (1.10) da yerine yazarsak,

$$C_1 \varphi_{\alpha_1}(\mu) = C_2 \varphi_{\alpha_2}(\mu) \quad (1.18)$$

yü elde ederiz. (1.17) ve (1.18) eşitliklerinden,

$$\varphi_{\alpha_1}(\mu) = \varphi_{\alpha_2}(\mu) = \frac{1}{2}, \quad C_1 = C_2 = \frac{Q}{\sqrt{\sigma - \lambda}}$$

yı alırız. Şimdi (1.5) integro-diferansiyel difüzyon denkleminin çözümünü yazabiliriz.

$$\psi(x, \mu) = \frac{Q}{\sqrt{\sigma - \lambda}} \begin{cases} \exp[-\sqrt{\sigma - \lambda}(x - x_0)], & x \geq x_0 \text{ ise} \\ \exp[-\sqrt{\sigma - \lambda}(x - x_0)], & x < x_0 \text{ ise} \end{cases} \quad (1.19)$$

Böylece aşağıdaki teoremin ispatı tamamlanmış olur.

Teorem 1. Eğer difüzyon katsayısı $D = \text{sabit} > 0$, $\sigma > \lambda$ ise (1.5) integro-diferansiyel difüzyon denkleminin (1.8)-(1.10) şartını sağlayan çözümü (1.19) şeklindedir. Böylece aerosol parçacıklarının miktarı,

$$\int_{-1}^1 \int_{-\infty}^{\infty} \psi(x, \mu) dx d\mu = \frac{4Q}{\sqrt{\sigma - \lambda}}$$

dır.

Kolayca görebiliriz ki, $\sigma \leq \lambda$ olduğunda (1.5),(1.8)-(1.10) probleminin çözümü mevcut değildir. Çünkü bu halde (1.15) in kökleri sıfır veya sanaldır ve (1.19) çözümü (1.8) şartını sağlamaz.

2. Difüzyon katsayısı D nin değişken halinde difüzyon denkleminin çözümü:

(1.1) veya (1.4) difüzyon denkleminde difüzyon katsayısı D yı değişken olarak kabul edersek, yani

$$D(\vec{\vartheta}) = D(\vartheta_3) = D(\text{Cos}\theta) = D(\mu) \text{ integro-diferansiyel difüzyon denkleminin}$$

$$\text{Div}(D(\cos \theta) \text{ grad } \psi - \frac{1}{T_0} \psi(M, \eta, \theta) + Q_1 \delta(M - M_0) + \\ + \frac{\lambda}{4\pi} \int_0^{2\pi} d\eta_1 \int_0^\pi \psi(M, \eta_1, \theta_1) \sin \theta_1 d\theta_1 = 0$$

denklemine, sonrada bazı sadeleştirmelerin sonucunda,

$$D(\mu) \frac{\partial^2 \psi(x, \mu)}{\partial x^2} - \frac{1}{T_0} \psi(x, \mu) + \frac{\lambda}{2} \int_{-1}^1 \psi(x, \mathcal{G}) d\mathcal{G} + Q \delta(x - x_0) = 0 \quad (2.1)$$

İntegro diferansiyel denklemine dönüşür. Buradan (1.7)-(1.10) a benzer bir problem elde edilir.

$$D(\mu) \frac{\partial^2 \psi_{\pm}(x, \mu)}{\partial x^2} - \frac{1}{T_0} \psi_{\pm}(x, \mu) + \frac{\lambda}{2} \int_{-1}^1 \psi_{\pm}(x, \mathcal{G}) d\mathcal{G} \quad (2.2)$$

$$\psi_+ = 0, x \rightarrow +\infty ; \psi_- = 0, x \rightarrow -\infty \quad (2.3)$$

$$D(\mu) \frac{\partial \psi_+}{\partial x} - D(\mu) \frac{\partial \psi_-}{\partial x} + Q = 0, x = x_0 \quad (2.4)$$

$$\psi_+(x, \mu) = \psi_-(x, \mu), x = x_0 \text{ noktasında} \quad (2.5)$$

(2.2)-(2.5) probleminin çözümünü yine (1.11) şeklinde göstereceğiz. O zaman (2.4) den,

$$\left(\frac{D(\mu)}{\alpha^2} - \frac{1}{T_0} \right) \varphi_u(\alpha) + \frac{\lambda}{2} \int_{-1}^1 \varphi_\alpha(\mathcal{G}) d\mathcal{G} = 0$$

ı sonra (1.13) şartından

$$\left(\frac{\alpha^2}{T_0} - D(\mu) \right) \varphi_\alpha(\mu) = \frac{\lambda \alpha^2}{2} \quad (2.6)$$

yı elde ederiz. Eğer her $\mu \in [-1, 1]$ için

$$\frac{\alpha^2}{T_0} - D(\mu) \neq 0 \text{ ise}$$

$$\varphi_\alpha(\mu) = \frac{\lambda \alpha^2}{2} \left[\frac{\alpha^2}{T_0} - D(\mu) \right]^{-1} \quad (2.7)$$

fonksiyonunu (2.6) denkleminin çözümü olur. α parametresini belirtmek için (2.7) ifadesini (1.3) de yerine yazalım.

$$\wedge(\alpha) \equiv 1 - \frac{\lambda}{2} \alpha^2 \int_{-1}^1 \left[\frac{\alpha^2}{T_0} - D(\mu) \right]^{-1} d\mu = 0 \quad (2.8)$$

Bu denklemin kökleri $\alpha_1, \alpha_2, \alpha_3, \dots (\operatorname{Re} \alpha_k \geq 0)$ ve $\beta_1, \beta_2, \beta_3, \dots (\operatorname{Re} \beta_k \leq 0)$ (2.2) nin özdeğerleridir. Böylece (2.2)-(2.5) probleminin genel çözümü:

$$\psi(x, \mu) = \begin{cases} \psi_+(x, \mu) = \sum_k C_k^+ \varphi_{\alpha_k}(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha_k}, & x \geq x_0 \\ \psi_-(x, \mu) = \sum_k C_k^- \varphi_{\beta_k}(\mu) e^{-(x-x_0)/\beta_k}, & x \leq x_0 \end{cases} \quad (2.9)$$

dir. Burada C_k^+, C_k^- keyfi sabitlerdir. (2.3) şartını sağlamak için (2.9) da ki C_k^+, C_k^- katsayılarını gerektiği şekilde belirtmek gerekir.

Eğer $-1 \leq \mu \leq 1$ için $D(\mu) = \frac{\alpha^2}{T_0}$ eşitliği herhangi bir $\mu \in [-1, 1]$ noktasında sağlanabilirse (2.6) nın çözümü (2.7) şeklinde olmaz. Bu çözüm,

$$\varphi_\alpha(\mu) = \frac{\lambda \alpha^2}{2} \mathbf{P} \frac{1}{\frac{\alpha^2}{T_0} - D(\mu)} + \gamma(\alpha^2) \delta\left(\frac{\alpha^2}{T_0} - D(\mu)\right) \quad (2.10)$$

şeklinde olabilir. Burada P-Cauchy baş değeridir. δ -Dirac genelleştirilmiş fonksiyonudur. $\gamma(\alpha^2)$ -bilinmeyen keyfi fonksiyondur.

Şimdi (2.1) denkleminin çözümünü şöyle tanımlayabiliriz:

$$\psi_+(x, \mu) = \sum_k C_k^+ \varphi_{\alpha_k}(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha_k} + \int_0^1 A^+(\alpha) \varphi_\alpha(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha} d\alpha, \quad x \geq x_0 \quad \text{ise} \quad (2.11)$$

$$\psi_-(x, \mu) = \sum_i C_i^- \varphi_{\beta_i}(\mu) e^{-(x-x_0)/\beta_i} + \int_0^1 A^-(\alpha) \varphi_\beta(\mu) e^{-(x-x_0)/\beta} d\beta, \quad x \leq x_0 \quad \text{ise}$$

Burada $\varphi_{\alpha_k}(\mu), \varphi_{\beta_i}(\mu)$ (2.2) nin farklı özdeğerlerine karşılık öz fonksiyonlarıdır.

$\varphi_{\alpha_k}(\mu)$, $\varphi_{\beta_i}(\mu)$ ($\beta \in [-1, 1], \alpha \in [0, 1], \mu \in [-1, 1]$) (2.10) tipinde (2.2) nin sürekli spektrine karşılık öz fonksiyonlarıdır. C_k^+, C_i^- bilinmeyen sabit katsayılarıdır. $A^+(\alpha), A^-(\beta)$ ise bilinmeyen fonksiyonlardır. Bunlar (2.3)-(2.5) şartlarından bulunabilirler.

(2.2)-(2.5) problemi ve onun çözümü (2.10) her $D(\mu)$ için genel halde incelemek oldukça zordur. Hesaplamaları kolaylaştırmak için difüzyon katsayısı $D(\mu)$ nün bazı özel hallerini inceleyelim:

Kabul edelim ki,

$$D(\mu) = \mu / T_0$$

dır. O zaman (2.10) ifadesini (1.13) de yerine yazarsak $\gamma(\alpha^2)$ yi buluruz:

$$\gamma(\alpha^2) = 1 - \frac{\lambda T_0 \alpha^2}{2} \int_{-1}^1 \frac{d\mu}{\alpha^2 - \mu} = 1 - \frac{\lambda T_0 \alpha^2}{2} \ln \frac{1+1/\alpha^2}{1-1/\alpha^2}$$

Bu ifadeyi ve (2.12) yi (2.10) da yerlerine koyarsak sürekli özdeğer spektrine karşılık öz fonksiyonlar ailesini, yani $\kappa_\alpha(\mu)(\alpha, \mu \in [-1, 1])$ i elde ederiz.

Eğer (2.12) ve (2.7) yi (1.13) norm bağlama şartına koyarsak;

$$1 - \frac{\lambda T_0 \alpha^2}{2} \ln \frac{\alpha^2 + 1}{\alpha^2 - 1} = 0 \quad (2.13)$$

denklemini elde ederiz. (2.13) denkleminin dört adet kökü vardır [1]. $\alpha_1, \alpha_2 (\text{Re } \alpha_k \geq 0)$, $\beta_1, \beta_2 (\text{Re } \beta_i \leq 0)$. Onun için (2.11) de toplamlar,

$$\sum_{k=1}^2 C_k^+ \quad \text{ve} \quad \sum_{i=1}^2 C_i^-$$

şeklinde olurlar. Diğer terimler değişmezler. Şimdi burada (2.5) şartını uygularsak

$$C_1^+ \varphi_{\alpha_1}(\mu) + C_1^+ \varphi_{\alpha_2}(\mu) + \int_0^1 A^+(\alpha) \varphi_\alpha(\mu) d\alpha = C_1^- \varphi_{\beta_1}(\mu) C_1^- \varphi_{\beta_2}(\mu) + \int_{-1}^0 A^-(\beta) \varphi_\beta(\mu) d\beta \quad (2.14)$$

eşitliğini elde ederiz.(2.10) dan görebiliriz ki $\varphi_\alpha(\mu)$, α ya göre çifttir. Bunun için

$$\int_{-1}^0 A^-(\beta)\varphi_{\beta}(\mu)d\beta = \int_0^1 A^+(\alpha)\varphi_{\alpha}(\mu)d\alpha \quad (2.15)$$

dir. Kolayca görebiliriz ki (2.7) fonksiyonu ve (2.13) denkleminin sol tarafı α ya göre çifttir. Dolayısıyla kabul edebiliriz ki,

$$\alpha_1^2 = \beta_1^2, \alpha_2^2 = \beta_2^2 \text{ ve } \varphi_{\alpha_k}(\mu) = \varphi_{\beta_k}(\mu) \quad (k=1,2)$$

Buradan ve (2.14),(2.15) den

$$(C_1^+ - C_1^-)\varphi_{\alpha_1}(\mu) + (C_2^+ - C_2^-)\varphi_{\alpha_2}(\mu) + \int_0^1 [A^+(\alpha) - A^-(\alpha)]\varphi_{\alpha}(\mu)d\alpha = 0$$

buluruz. $\varphi_{\alpha_k}(\mu)$, ($k = 1, 2$) ve $\varphi_{\alpha}(\mu)$, ($\alpha \in [-1, 1]$) öz fonksiyonları tam olduğundan son eşitlikten

$$C_1^+ = C_1^- = C_1, \quad C_2^+ = C_2^- = C_2, \quad A^+(\alpha) = A^-(\alpha) = A(\alpha)$$

yı elde ederiz. Buradan ve (2.11) den

$$\psi_+(x, \mu) = \sum_{k=1}^2 C_k \varphi_{\alpha_k}(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha_k} + \int_0^1 A(\alpha)\varphi_{\alpha}(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha} d\alpha, \quad x \geq x_0 \quad (2.16)$$

$$\psi_+(x, \mu) = \sum_{k=1}^2 C_k \varphi_{\alpha_k}(\mu) e^{-(x-x_0)/\beta_k} + \int_{-1}^0 A(-\alpha)\varphi_{\alpha}(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha} d\alpha, \quad x \geq x_0$$

yı buluruz. Kolayca görebiliriz ki,

$$\int_{-1}^0 A(-\alpha)\varphi_{\alpha}(\mu) \frac{d\alpha}{\alpha} = - \int_{-1}^0 A(\alpha)\varphi_{\alpha}(\mu) \frac{d\alpha}{\alpha}$$

dır. Bunu ve (2.12) yi göz önüne alırsak ve (2.16) ifadesini (2.4) eşitliğinde yazarsak,

$$C_1 \left(\frac{1}{\beta_1} - \frac{1}{\alpha_1} \right) \varphi_{\alpha_1}(\mu) + C_2 \left(\frac{1}{\beta_2} - \frac{1}{\alpha_2} \right) \varphi_{\alpha_2}(\mu) - 2 \int_0^1 A(\alpha)\varphi_{\alpha}(\mu) \frac{d\alpha}{\alpha} = -QT_0 \frac{1}{\mu} \quad (2.17)$$

yı elde ederiz.

$\varphi_{\alpha_1}(\mu), \varphi_{\alpha_2}(\mu), \varphi_{\alpha}(\mu), (\alpha \in [-1, 1])$ fonksiyonları $[-1, 1]$ aralığında μ çekimi ile ortogonaldirler $[1, 2]$. Yani,

$$\int_{-1}^1 \mu \varphi_{\alpha_k}(\mu) \varphi_{\alpha_i}(\mu) d\mu = N_k \delta_{k_i}, \quad k, i=1, 2, \dots$$

$$\int_{-1}^1 \mu \varphi_{\alpha}(\mu) \varphi_{\beta}(\mu) d\mu = N_{\alpha} \delta_{(\alpha-\beta)} \quad , \quad \alpha, \beta \in [-1, 1]$$

Burada N_k ($k=1,2$), N_{α} $\alpha, \beta \in [-1, 1]$ norm bağlama katsayılarıdır. Bunun için (2.17) den

$$C_1 = \frac{QT_0}{2} N_1^0 \sqrt{\frac{\mathcal{G}_0}{2}}, C_2 = \frac{QT_0}{2} N_2^0 \sqrt{\frac{\mathcal{G}_0}{2}}, A(\alpha) = \frac{\alpha QT_0}{2N_{\alpha}} \quad (2.18)$$

yı elde ederiz. Burada,

$$N_1^0 = \frac{1+i}{N_1}, N_2^0 = \frac{1-i}{N_2}, N_k = \int_{-1}^1 \mu [\varphi_{\alpha_k}(\mu)]^2 d\mu, \quad (2.19)$$

$$N_{\alpha} = \int_{-1}^1 \mu [\varphi_{\alpha_k}(\mu)]^2 d\mu \quad , \quad (k=1,2 ; \mu \in [-1,1]) ,$$

\mathcal{G}_0 ise α_k ve β_k için $\alpha_1^2 = i, \mathcal{G}_0 = \beta_1^2, \alpha_2^2 = -i, \mathcal{G}_0 = \beta_2^2$ eşitliklerini sağlıyor. Çünkü burada $\lambda T_0 > 1$ kabul edilmiştir (tahmin edilmiştir). Bu durumda (2.13) denkleminin sadece sanal kökleri vardır [2, 3, 4]. Kabul edelim ki,

$$\frac{QT_0}{2} = \tilde{Q}, N_k^0 \sqrt{\frac{\mathcal{G}_0}{2}} = \tilde{N}_k, (k=1,2)$$

dir. O zaman (2.18) ifadelerini (2.16) da yerine yazarsak

$$\psi(x, \mu) = \begin{cases} \sum_{k=1}^2 \tilde{Q} \tilde{N}_k \varphi_{\alpha_k}(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha_k} + \int_0^1 \frac{\alpha}{N_{\alpha}} \varphi_{\alpha}(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha} d\alpha, x \geq x_0 \\ \sum_{k=1}^2 \tilde{Q} \tilde{N}_k \varphi_{\alpha_k}(\mu) e^{-(x-x_0)/\beta_k} + \int_{-1}^0 \frac{-\alpha}{N_{\alpha}} \varphi_{\alpha}(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha} d\alpha, x \leq x_0 \end{cases} \quad (2.20)$$

elde ederiz. Şimdi (2.20) nin yardımı ile sonsuz çevrede aerosol sübstansının madde miktarını hesaplayabiliriz.

$$\int_{-1-\infty}^1 \int_{-\infty}^{\infty} \psi(x, \mu) dx d\mu = \frac{4Q}{\lambda} \left(\frac{\lambda T_0 \mathcal{G}_0^2}{1 + \mathcal{G}_0^2} - 1 + QT_0 \int_0^1 \frac{\alpha^2}{N_{\alpha}} d\alpha \right) \quad (2.21)$$

dolayısıyla aşağıdaki teorem ispatlanmış oldu.

Teorem 2. Eğer difüzyon katsayısı $D(\mu) = \mu/T_0$ ve $\lambda T_0 > 1$ ise ve taşımanın denkleminin tüm spektrlerine (kesikli ve sürekli) öz fonksiyonlarını göz önüne alırsak (2.1) denkleminin çözümü (2.20) şeklindedir. Bu çözüm $x = x_0$ noktasından her iki tarafa simetrik ve üstel formu boyunca azalıyor. Aeorosol sübstansının sonsuz çevredeki madde miktarı (2.21) formülü ile belirtilir.

3. Difüzyon katsayısı üstel fonksiyon olduğu taktirde (2.1) denklemini çözme:

Şimdi kabul edelim ki,

$$D(\mu) = (1/T_0)e^{-k\mu}, (k>0) \quad (3.1)$$

dır. O zaman (2.7) nin yerine

$$\varphi_\alpha(\mu) = \frac{\lambda T_0}{2} \alpha^2 [\alpha^2 - e^{-k\mu}]^{-1} \quad (3.2)$$

i ve (2.13) denkleminin yerine de

$$\wedge(\alpha) \equiv 1 - \lambda T_0 - \frac{\lambda T_0}{2} K \ln \frac{\alpha^2 - e^{-k}}{\alpha^2 - e^k} = 0 \quad (3.3)$$

elde ederiz. (3.3) denklemini $\lambda T_0 < 1$ halinde iki reel köke ($\alpha_1 > 0$, $\alpha_2 > -\alpha_1$), $\lambda T_0 > 1$ olduğunda ise iki sanal köke ($\beta_1, \beta_2 = -\beta_1$) sahiptir.

Buradan ve (3.2) fonksiyonu α ya göre çift olduğundan

$$\varphi_{\alpha_1}(\mu) = \varphi_{\alpha_2}(\mu) \text{ ve } \varphi_{\beta_1}(\mu) = \varphi_{\beta_2}(\mu)$$

kesikli spektre karşı öz fonksiyonları elde ederiz.

Yukarıdaki düşüncelerle $\lambda T_0 > 1$ halinde (2.1) veya (2.2) denkleminin ve (2.3),(2.5) şartlarını sağlayan çözümü;

$$\begin{cases} \psi_+(x, \mu) = C_1 \varphi_{\alpha_1}(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha_1} + \int_0^1 A(\alpha) \varphi_\alpha(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha} d\alpha, x \geq x_0 \\ \psi_-(x, \mu) = C_1 \varphi_{\alpha_1}(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha_k} + \int_{-1}^0 A(-\alpha) \varphi_\alpha(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha} d\alpha, x \leq x_0 \end{cases} \quad (3.4)$$

şeklinde gösterebiliriz. Burada C_1 bilinmeyen sabit, $A(\alpha), (\alpha \in [-1, 1])$ bilinmeyen fonksiyondur.

Şimdi $D(\mu)$, (3.1) formülü ile tanımlandığı halde (3.4) ifadelerini (2.4) eşitliğinde kullanırsak,

$$C_1 \varphi_{\alpha_1}(\mu) / \alpha_1 + \int_0^1 A(\alpha) \varphi_{\alpha}(\mu) \frac{d\alpha}{\alpha} = \frac{T_0 Q}{2} e^{k\mu}$$

yü buluruz. Eğer (2.19) eşitliklerinden faydalanırsak,

$$\begin{cases} C_1 = \frac{T_0 Q \alpha_1}{2N_1} \int_{-1}^1 \mu e^{k\mu} \varphi_{\alpha_1}(\mu) d\mu \\ A(\alpha) = \frac{T_0 Q \alpha_1}{2N_1} \int_{-1}^1 \mu e^{k\mu} \varphi_{\alpha}(\mu) d\mu, \alpha \in [-1, 1] \end{cases} \quad (3.5)$$

(3.4) çözümünün katsayılarını buluruz. Eğer $\lambda T_0 > 1$ ise problemimizin kesikli öz değerleri sadece sanal sayılardır ($\beta_1, \beta_2, \beta_3 = -\beta_1$). Bunun için (2.1)-(2.5) probleminin çözümü sadece aşağıdaki şekilde bulunabilir:

$$\psi(x, \mu) = \begin{cases} \psi_+(x, \mu) = \int_0^1 A(\alpha) \varphi_{\alpha}(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha} d\alpha, x \geq x_0 \\ \psi_-(x, \mu) = \int_{-1}^0 A(-\alpha) \varphi_{\alpha}(\mu) e^{-(x-x_0)/\alpha} d\alpha, x \leq x_0 \end{cases} \quad (3.6)$$

Burada $A(\alpha)$ (3.5) formüllerinin ikincisi ile tanımlanıyor. Dolayısıyla aşağıdaki teorem ispatlanmıştır.

Teorem 3. Eğer difüzyon katsayısı $D(\mu)$ (3.1) ifadesi ile verilmiş ise (2.1) difüzyon denkleminin $x = x_0$ noktasından iki tarafa simetrik ve üstel formu boyunca azalan çözümü $\lambda T_0 < 1$ halinde (3.4)-(3.5) formülleri ile $\lambda T_0 > 1$ olduğu taktirde ise (3.6) formülleri belirtilir.

Bu çalışmada difüzyon katsayısı $D(\mu) = \mu^2 / T_0$ olduğu halde difüzyon denklemini incelenmiştir. Bu metodu kullanarak difüzyon denklemini bir çok $D(\mu)$ için inceleyebiliriz.

KAYNAKLAR

1. RAFATOV Ramiz, **Parçacıkları Taşıma ve Difüzyon İşlerindeki optimal Yönetimin dinamik Programlaması.** // Kırgızistan – Türkiye Manas Üniversitesi, Fen Bilimleri Dergisi, Sayı 3, Bışkek, 2002, S.108 -140.
2. EGOROV A.İ., RAFATOV R.R., ‘**Termik ve difüzyon işleri optimizasyonunun matematiksel metotları**’ Frunze, Kırgızistan, 1990.
3. KEYZ K., TSVAYFEL ‘**Taşımının Lineer Teorisi**’, M. Mir, 1972.
4. LÜSTERNİK L. A., SOBOLEV V.I., ‘**Fonksiyonel Analizin Elemanları**’, M.1965.